

نفر به نفر

هومن جعفری
روزنامه‌نگار ورزشیاخراج شدن
عادت نشود!

دو بازی، دو اخراج! در آستانه بازی‌های جام جهانی، یعنی مهم‌ترین مسابقات فوتبال دنیا، تیم‌های حاضر در مسابقات باید آماده باشند. از هر نظر. روحی، روانی، جسمانی و فنی. آنها باید از نظر ذهنی آماده بازی زیر نگاه صدها میلیون نفر باشند. آنها قرار است مقابل نخبه‌ترین بازیکنان دنیا، که در بهترین لیگ‌ها و زیر سخت‌ترین فشارها بار آمده‌اند، به میدان بروند و ۹۰ دقیقه مقابل آنها جنگ فیزیکی، فنی و روانی داشته باشند!

اینکه تیم ملی در دو بازی دوستانه خود اخراجی می‌دهد، نشانه خوبی نیست. یا شرایط تیم عصبی است، یا بازیکن حواسش به این نبوده که قرار است در چه تورنمنت بزرگی شرکت کند. اخراج اصلاً طبیعی نیست و این‌روال معمول یک تیم ملی نیست که بازیکن اخراجی داشته باشد. یک چیزهایی در فوتبال رخ می‌دهد اما نباید طبیعی جلوه کند.

پدیده‌هایی مثل گل به خودی یا اخراج شدن یا حتی گل آقساید، در فوتبال امری پذیرفته شده هستند اما امر معمول نیستند و نباید باشند. اینطوری نیست که تیم‌ها در هر مسابقه خود یکی از این سه وضعیت را تجربه کنند. تیمی که مدام گل به خودی بزند یا مدام گل آقساید بزند یا به فرض، در هر بازی اخراجی بدهد، نیاز به بازنگری و ترمیم دارد.

تیمی که دو بازی را با بازیکن اخراجی به پایان می‌رساند، آنهم دو بازی دوستانه، آنهم دو بازی تدارکاتی ما قبل جام جهانی را، یک وضعیت نگران کننده را پیش روی ما قرار می‌دهد. با در نظر گرفتن همه رسانه‌های سنگینی که از داخل و خارج روی بازیکنان قرار دارد و کنفرانس‌های مطبوعاتی عملاً به میدان جنگ تبدیل شده‌اند، باید بیش از اینها نگران باشیم. کی‌روش جنگ روانی را بلد است اما این وضعیتی است که حتی او هم تجربه‌اش نکرده و این بد است!

ما را ترساندی کارلوس!

ستار سامی‌نژاد
روزنامه‌نگار ورزشی

در حالت کلی، باختن خوب نیست! باختن بد است. بد باختن حتی از باختن هم بدتر است. از همه اینها بدتر، این است که هم ببازی، هم بدبازی و هم دیربازی! به تونس با دو گل در دقایق پایانی باختن،

جمع همه بدی‌هاست! بیایید نگاهی بیندازیم به بازی مقابل تونس.

۱. باخت بد نیست. خوب هم نیست ولی شر مطلق و طاعون و سرطان هم نیست. بخصوص در بازی تدارکاتی. بازی دوستانه و تدارکاتی، بازی شکست خوردن و بردن نتیجه میدان نیست. بازی بردن و باختن ایده‌هاست! ایده مربی موفق می‌شود یا نه؟ بازیکن‌ها توان

اجرایش را دارند یا نه؟ در ایده و اجرا باید چه تغییراتی انجام داد تا گره‌ها باز شود؟ تمام فلسفه بازی تدارکاتی همین است. بیشتر باشد، اشتباه است! ۲. تیم ملی در دقایق آخر بازی دو گل خورد. به دو چیز باید فکر کنیم. در دقایق پایانی آخرین بازی تدارکاتی قبل از بازی مقابل انگلیس، تیم ملی ۲ گل می‌خورد. من یاد کدام بازی می‌افتم؟ بازی با ژاپن! یک دفعه سه گل خوردیم! نمی‌خواهم

این دو تا را با هم مقایسه کنم ولی یادش افتادم و ترسیدم. خارج از این تشابه وضعیت، برسیم به دو چیز دیگر. یا تیم ملی از نظر بدنی کم آورده که با توجه به ده نفره شدن تیم، بعید نیست و یا بازیکن‌ها به اصطلاح اهل فن، شل کرده بودند تا به سرنوشت امید ابراهیمی دچار نشوند. هر دو مورد، نگران کننده است. ما را ترساندی آقای کی‌روش!

دلشوره‌هایی از جنس
فولادآیسان سعیدی
روزنامه‌نگار ورزشی

کارلوس کی‌روش همیشه یک عادت قدیمی دارد. او معمولاً آخرین بازی تیم خود را پیش از ایونت‌های بزرگ پشت درهای بسته مقابل یک حریف نسبتاً جدی به میدان می‌فرستد تا آخرین ارزیابی‌ها را از تیمش داشته باشد. دیداری که نه پخش تلویزیونی دارد و نه تماشاگر و از همین‌رو هیچگاه نمی‌توان درباره بازی دیده نشده، قضاوت درستی داشت.

در برابر تونس هم همین مسیر را کی‌روش رفت. او برابر تونس تیمش را

پشت درهای بسته به میدان فرستاد و حتی ترکیب اصلی تیم را رسانه‌ای نکرد. در این بازی کی‌روش تقریباً به تمامی بازیکنان تیمش بازی داد تا تیمش یک محک جدی خورده باشد. در این بازی اگرچه انگاره‌های فنی وجود ندارد و نمی‌توان درباره آن قضاوت صحیحی داشت اما یک نکته نگران کننده که در نتیجه بازی مستتر است، باز شدن دروازه تیم کی‌روش به شمار می‌رود.

خوردن ۲ گل برابر تونس اگرچه در دقایق پایانی صورت پذیرفت که تیم ملی به دلیل اخراج ابوالفضل جلالی یک بازیکن کمتر داشت و در دقایق پایانی رخ داد اما با هر کیفیتی خوردن

گل در برابر یک حریف برابر که از منظر فنی برتری ویژه‌ای بر ما ندارد و از شاخ آفریقا آمده، نگران کننده به شمار می‌رود. فراموش نکنید که تیم ملی در آخرین بازی دوستانه در تهران برابر نیکاراگوئه حریف درجه ۳ نیز شرایط نامتعادل داشت و به رغم استفاده از زوج اصلی و لژیونر خود یعنی کنعانی - شجاع بارها با حصالت بازیکنان گمنام حریف به دردسر افتاد.

برای تیمی که در جام جهانی قرار است برابر ۳ حریف بالاتر از خود از منظر کیفی و کمی بازی کند و می‌خواهد فوتبال واکنشی بازی کند، قطعاً دفاع کردن بر هر برنامه‌ای اولویت دارد. تیم

ملی برابر انگلیس و ولز قرار نیست فوتبال کنشی ارائه دهد و یک بازی فیزیکی و تدافعی در دستور کار است تا بتواند در ابتدا حریف را کنترل کند. وقتی برابر نیکاراگوئه و تونس مدافعان ما متزلزل ظاهر می‌شوند، آنوقت دلشوره‌ها برای بازی مقابل مهاجمان طراز اول انگلیس، ولز و حتی امریکا به اوج می‌رسد.

ایستادگی مقابل هری کین، فیل فودن، گرت بیل، آرون رمزی، تیموتی وه آ. کریستین پولشیچ و... نیاز به دفاعی آهنگین دارد. آنچه تخصص کارلوس کی‌روش است اما آیا کی‌روش توانسته با این تخصص یک سپر فولادی برای تیم ملی بسازد؟

تونس؛ نه فاجعه
نه دستاورد

هیراد کامرانی

برنامه آماده‌سازی تیم ملی هم در نوع خودش پدیده‌ای بود! قبل از بازگشت کارلوس کی‌روش، همه مشغول دعوا بودیم و از ادامه فعالیت اسکواچ و کابوس فاجعه در قطر با اتوریتته از دست رفته او می‌ترسیدیم، بعد از حضور کی‌روش هم فهمیدیم یکسری بازیکنان که نباید حتی به فوتبال ادامه بدهند، وارد لیست تیم ملی شده‌اند و حسرت فوتبال وامانده را خوردیم که سالی ۲ استعداد هم معرفی نمی‌کنند! حالا هم زمانی برای غصه خوردن نداریم و نایی هم برای اعتراض به مدل آماده‌سازی نیست ولی بعدها به یادمان می‌آوردند که قبل از شروع جام جهانی، با نیکاراگوئه و تونس بازی کردیم که مدل فوتبال‌شان حتی نزدیک به سه حریف همگروه هم نبود. البته بازی با تونس را نمی‌توان تحلیل کرد چون پشت درهای بسته بود اما برای اینکه سرمان گرم باشد و دل‌مان خنک شود، فقط می‌توانیم بگوییم شکست در این دیدار فاجعه نبود و حضور در این بازی هم دستاوردی برای ما نداشت. همین قدر بی‌خاصیت و بی‌دلیل با حریف بازی کردیم. این فرصت می‌توانست برای ما به اندازه طلا ارزش داشته باشد ولی به راحتی نوشیدن یک لیوان آب، آن را از دست دادیم. در همین حد بفهمیم هم کافی است؛ کشتی گرفتن با تونس، ما را برای حضور مقابل انگلیس، ولز و امریکا قوی نمی‌کند.

مقابل انگلیس تکرار نمی‌شود!

ایمان شیرازی
خبرنگار ورزشی

ایران در آخرین بازی تدارکاتی پیش از شروع جام جهانی به مصاف تونس رفت. در شرایطی که نیمه اول این بازی با تساوی بدون گل تمام شده بود، در نهایت عقاب‌های کارتاز با گل‌های نعیم اسلیتی (۸۵ پنالتی) و علی عبیدی (۹۰) به ثمر رساندند. این

نخستین شکست ایران پس از بازگشت کارلوس کی‌روش بود و البته تیم ایران که پیش از این هم در دو بازی دوستانه یک برد و یک تساوی را به ثبت رسانده بود، در سومین دیدار دوستانه خود برابر این حریف هم نتوانست به برتری برسد. پس از این بازی کارلوس کی‌روش با انتشار پستی در اینستاگرام نوشت: «تمرین خوب با تونس؛ فرصت عالی برای درس گرفتن از چند اشتباه و بازگشت قوی‌تر و بهتر. در بازی

تونس؛ نه فاجعه
نه دستاورد

هیراد کامرانی

برنامه آماده‌سازی تیم ملی هم در نوع خودش پدیده‌ای بود! قبل از بازگشت کارلوس کی‌روش، همه مشغول دعوا بودیم و از ادامه فعالیت اسکواچ و کابوس فاجعه در قطر با اتوریتته از دست رفته او می‌ترسیدیم، بعد از حضور کی‌روش هم فهمیدیم یکسری بازیکنان که نباید حتی به فوتبال ادامه بدهند، وارد لیست تیم ملی شده‌اند و حسرت فوتبال وامانده را خوردیم که سالی ۲ استعداد هم معرفی نمی‌کنند! حالا هم زمانی برای غصه خوردن نداریم و نایی هم برای اعتراض به مدل آماده‌سازی نیست ولی بعدها به یادمان می‌آوردند که قبل از شروع جام جهانی، با نیکاراگوئه و تونس بازی کردیم که مدل فوتبال‌شان حتی نزدیک به سه حریف همگروه هم نبود. البته بازی با تونس را نمی‌توان تحلیل کرد چون پشت درهای بسته بود اما برای اینکه سرمان گرم باشد و دل‌مان خنک شود، فقط می‌توانیم بگوییم شکست در این دیدار فاجعه نبود و حضور در این بازی هم دستاوردی برای ما نداشت. همین قدر بی‌خاصیت و بی‌دلیل با حریف بازی کردیم. این فرصت می‌توانست برای ما به اندازه طلا ارزش داشته باشد ولی به راحتی نوشیدن یک لیوان آب، آن را از دست دادیم. در همین حد بفهمیم هم کافی است؛ کشتی گرفتن با تونس، ما را برای حضور مقابل انگلیس، ولز و امریکا قوی نمی‌کند.

جنگ بین بد و بدتر!

سینا فتوت
خبرنگار ورزشی

آخرین بازی تدارکاتی تیم ملی مقابل تونس با برتری ۲ بر صفر تونس‌ها به پایان رسید. ملی پوشان از دقیقه ۷۵ به خاطر اخراج ابوالفضل جلالی ۱۰ نفره بازی را به پایان رساندند. دروازه بان شماره یک کارلوس کی‌روش در این بازی طبق انتظارات علیرضا بیرانوند بود و ۳۰ دقیقه پایانی بازی سیدحسین

جهانی اعلام کرده بود که حضور گلر چهارم بیشتر به دلیل حمایت از تمرینات است اما برای گلر حضور در لیست جام جهانی ولو اینکه یک دقیقه هم به میدان نرود و تنها روی نیمکت تماشاگر باشد، با حضور روی سکو متفاوت است و حتی می‌تواند روی سرنوشت او بعد از جام جهانی تأثیر داشته باشد. از همین رو پیام نیازمند و امیر عابدزاده یک دوتل پنهان را برای نخستین روی نیمکت دارند و باید دید بین پیام و امیر چه کسی یار تمرینی و چه کسی نیمکت‌نشین این جام خواهد بود.

حسینی درون دروازه تیم ملی قرار گرفت. با این حساب انتخاب اول و دوم کی‌روش برای دروازه ایران کاملاً مشخص است و حالا بحث بر سر انتخاب سوم و چهارم این پست خواهد بود. به گفته سسی کیو حضور دروازه بان چهارم در لیست بیشتر جنبه کاربردی در تمرینات دارد اما پیام نیازمند و امیر عابدزاده به خوبی این را می‌دانند که حتی روی نیمکت بازی‌های جام جهانی بودن با سکونشینی تفاوت بسیار زیادی خواهد داشت. کارلوس کی‌روش پس از اعلام نقرات جام